

Υπερβολικοὶ καύσωνες παρελθόντων αἰώνων. Ἐν ἔτει 627 μετὰ Χριστὸν καύσων ἦτο τοσοῦτος, ὃστε πᾶσαι αἱ πηγαὶ τῶν διάταν ἐστέρευσαν καὶ οἱ αὐδρωποι απέθνησον υπὸ δίψης. Κατὰ τὸ 879 μ. Χ. οὐδεὶς ἤδυνατο, ἔνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος, νὰ ἐργασθῇ ἐν ὑπαλήρῳ καὶ ἵδιῃ ἐν τοῖς ἀγροῖς, διότι προσεβάλλετο ἀμέσως ὑπὸ ἀποπλῆξις ἡ στροφοβίας. Ἐν ἔτει 993 μ. Χ. τὰ δένδρα καὶ τὰ φυτὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐκάπησαν αὐτόχρημα ὡς ὑπὸ πυρός. Ὁ καύσων τοῦ ἔτους 1000 μ. Χ. ἦτο ἵδιῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καταστρεπτός· οἱ ποταμοὶ ἀπεκράνθησαν καὶ ἡ δυσωδία τῶν ἐντοῖς νεκρῶν ἰχθύων ἔφερε τὴν παναλήν. Ὁ καύσων τοῦ ἔτους 1024 ἀπεκράνθεν ἐν Ἀλαστίᾳ καὶ Λοδαριγγίᾳ τοὺς ποταμοὺς καὶ τὰ φρέατα. Ἐν ἔτει 1132 ἀπεκράνθη δὲ Ρῆνος, τῷ 1152 ὁ καύσων ἦτο ἐπὶ ζῆσης ὑπερβολικός, τῷ δὲ 1227 ἀπέθανον πλεῖστος ἀνθρωπος καὶ ζῶα ὑπὸ τοῦ καύσωνος. Ἐν ἔτει 1303 ἥδυνατο τις νὰ διαβῇ ἀβρόχοις ποιοὶ τὸν Δούναβιν καὶ τὸν Ρῆνον, τῷ δὲ 1394 ἐν Γαλλίᾳ τὸν Σηκουάναν καὶ Loire. Τῷ 1556 καὶ δὴ λίγην τὴν Εὐρώπην ἐπεκράτησε παντελής ἡγρασία. Τῷ 1614 ἀπεκράνθησαν ἐν Γαλλίᾳ ἔτι δὲ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ τὰ φρέατα καὶ αἱ μικρότεραι λίμναι. Οὐχὶ μικρότεροι ήσαν οἱ καύσωνες τῶν ἐτῶν 1646, 1676 καὶ 1701. Ἐν ἔτει 1715 ἐπεκράτησε παντελής ἀνυδρία ἀπὸ τοῦ μαρτίου μέχρι τέλους Οκτωβρίου, ὅπτις ὥστε τὰ φυτὰ ἐκάπησαν οἱ ποταμοὶ ἀπεκράνθησαν καὶ δὲ καύσων ἀνήλθε μέχρι 40 βαθμῶν Ρεωμάρου. Ἐπιάτως μεγάλοι ήσαν οἱ καύσωνες τῶν ἐτῶν 1724, 1746, 1756, 1811 καὶ 1815.

Παράδοξος δίκη διεξάγεται ἡδη ἐν Νέᾳ Υόρκη. Τὸ ἐν τῇ πόλει ταῦτη ἐργοστάσιον σιγαρέττων τοῦ „Duke & son“ συνειδίζει ἀνέκαθεν νὰ περικομῇ τὰ μικρὰ κιβώτια τῶν σιγαρέττων του μὲ εἰκόνας περιφήμων ἐπὶ καλλονῆ γυναικῶν. Μία ἐκ τῶν καλλονῶν τούτων, ἡ Ἀμερικανὶς ἡδοποιὸς δεσποινὶς Gracie Wade, ἴσχυρίζεται ἡδη ἐτὶ πολλὰ τῶν κιβωτίων ἐκείνων φέρουσι καὶ τὴν ἵδιαν αὐτῆς εἰκόνα, οὕτως δύμως ὡστε μόνον ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνος ἀνήκει εἰς αὐτήν, ἐνῷ τὸ λοιπὰ μέλη τοῦ σώματος εἶναι κατὰ φαντασίαν αὐθαιρέτως ἐξωγραφημένα· ἀλλὰ καὶ ἡ στολὴ ἡ περιβάλλουσα τὸ λοιπὸν σώμα δὲν εἶναι ἡ συνήθης γυναικεία στολὴ, ἀλλ’ ὡσαύτως κατὰ φαντασίαν ἐπὶ τὸ ἀπρεπέστερον ἐξωγραφημένη. Ἡ δεσποινὶς Wade ἀπαιτεῖ ἡδη ἀποζημίωσιν 10,000 δολλαρίων παρὰ τοῦ ῥηθέντος ἐργοστασίου διὰ τὴν προσαρθρήσαν αὐτῇ θύρων „διάτε ἐξωγράφησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπὶ ἀπρεποῦς σώματος καὶ ἔπειτα προσεκόλλησαν τὸ δίλον, ὡς ἡδη φωτογραφικὴ εἰκών, ἐπὶ κιβωτίων σιγαρέττων καὶ ἐξέδηρκαν αὐτὴν εἰς τὴν δημοσιότητα“. Ὁ συνήγορος τοῦ ἐμπορικοῦ οίκου „Duke & son“ ἴσχυρίζεται τούμαντιον διὰ τὴν εἰκὼν τῆς δεσποινίδος Wade δὲν εὑρίσκεται καθόλου μεταξὺ τῶν εἰκόνων αἵτινες κοιμοῦσι τὰ κιβωτία τῶν σιγαρέττων. Ἡ δίκη αὐτῆς εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα, καθότι αἱ ἐν λόγῳ εἰκόνες εἶναι πολυάριθμοι καὶ παριστῶσι πλείστας δύσας γνωστάς καλλονάς, μεταξὺ τῶν ὅποιων καὶ τὰς διασημοτάτας Ἀγγλίδας καὶ Ἀμερικανίδας ἡδοποιούν. Ἄν δὲ δ ὄνκος Duke καταδικασθῇ εἰς τὴν ἀπότισιν τῆς ἀποζημίωσεως, εἶναι πιθανότατον διὰ τὰς αἱρέσεις τῶν δοπιών αἱ εἰκόνες φέρονται ἐπὶ τῶν κιβωτίων τῶν σιγαρέττων, θὰ κινήσωσι κατὰ τοῦ οἴκου δρόμοις ἀγωγάς.

Οἱ βολαπυκισταί, οἱ διαδοτοὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Δρ. Σλάιερ ἐφευρεθείσης τεχνητῆς παγκοσμίου γλώσσης βολαπύν, θὰ ὑπερφανευθῶσιν οὐκ ὀλίγον ἀκούοντες διὰ καὶ ἡ περικαλλῆς βασιλίσσα τῆς Ἱταλίας ὡμοσεν ἡδη ἐπὶ τῆς σημαίας των καὶ παρεδόνη μετά ζήλου εἰς τὴν σπουδὴν καὶ ἐκμάθησιν τοῦ γλωσσιοῦ αὐτῶν κατασκευάστας. Ἡ βασιλίσσα ἐνεγράφη ἡδη καὶ μετοξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐν Μεδιολάνοις βολαπυκιστὶ ἐκδιδομένης ἐφημερίδος, τὴν δόποιαν μάλιστα κατωρθωσεν ἡδη καὶ νὰ ἀναγινώσῃ εὐχερῶς. Ἐπὶ τῇ ἐνεκαρική ταύτῃ, ἵνα ίδωσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται, οἱ μὴ ἀσχοληθέντες περὶ τὴν γλώσσαν ταύτην, τίνι τρόπῳ κατασκευάζονται ἐν τῷ γλωσσιῷ ἐργαστηρίῳ τοῦ Δρ. Σλάιερ αἱ λέξεις, παραδέομεν ἐνταῦθα τὴν μαρτυρίαν ἐνός πρώην μὲν βολαπυκιστοῦ εἴται δὲ ἐφευρέτου νέας τινὸς „διεθνοῦς γλώσσης“ (linguo internacia), τοῦ κ. Κίνοτεν. Οὗτος λέγει τὰ ἔξης: „Ποίαν μέθοδον ἐν γένει ἀκολουθεῖ δὲ Σλάιερ ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν λέξεών του, ἀρκοῦμαι νὰ δείξω δι’ ἐνὸς μόνου παραδείγματος,

τῆς λέξεως jím (πρόφερε ζήλου, j = τῷ γαλλ. j ἐν τῇ λέξει jour). Οὐδεὶς ποτε γλωσσολόγος θὰ ὠψειεύετο διὰ τὴν λέξην αὐτῆς σημαίνει ψαλίδι. Πρὸ τριῶν ἐτῶν δὲν ὑπῆρχον ψαλίδες ἐν τῷ βολαπυκισῷ βασιλείῳ. Ἐπειδὴ δύμως ἔτυχε νὰ χρειασθῶ ἀκριβῶς τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο, ἀπετάνθη πρὸ τὸν μέγινον διδάσκαλον ἐν Κωνσταντίᾳ, μετά τινας δὲ ημέρας ἔλαβον παρὰ αὐτῷ τὴν ζητηθεῖσαν πληροφορίαν: τὸ φαλίδι δονομάζεται jím. Ἡ κατασκευὴ τῆς λέξεως ταύτης, διὰ πολλῶν ἄλλων λέξεων ἐν τοῦ λεξικοῦ τοῦ Σλάιερ, μοὶ ἦτο ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀκατανόητος. Ἐπὶ τέους δύμως κατώρθωσα νὰ συλλάβω τὸν διδάσκαλον εἰς τὰς πρυφίας δόδοις του. Ὅτι πρὸς κατασκευὴν νέας τινὸς λέξεως κατέφευγε πάντοτε κατὰ προτίμησις εἰς τὴν ἀγγλικὴν καὶ γαλλικήν, σπανιώτατα δὲ εἰς τὴν μητρικὴν του γλώσσαν τὴν γερμανικήν, μοὶ ἦτο ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν. Ἀλλὰ τὸ ἀγγλικὸν scissors, δύως καὶ τὸ γαλλικὸν ciseaux δὲν ἥδυναται νὰ μεταχειρισθῇ· διότι δὲ Σλάιερ ἐκλέχεις ἀνέκαθεν τὸ σῶς σημεῖον τοῦ πληνυτικοῦ, ἀπέκλεισεν ἑαυτῷ τὴν δόνην πρὸς χιλιάδες λέξεων· διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ μεταχειρισθῇ λέξιν, λέγουσαν εἰς συριστικόν τι σύμφωνον (ἢ εἰς φωνῆν). Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπλοῦν γερμανικὸν Scheer ἦτο δι’ αὐτὸν ἀχρηστόν, ἐξ αἰτίας τοῦ τελικοῦ r, τὸ δόπιον δὲ Σλάιερ ἐθυσίασεν εἰς τὸν Κινέζους ἐπὶ τοῦ βαμοῦ τῆς κοσμοπολιτικῆς αὐτοῦ θεωρίας. Θὰ ἔχομεν λοιπὸν ἐξ ἀπαντος τὴν λέξιν, jel ὡς δηλωτικὴν τῆς φαλίδος, ἀλλὰ μὴ τέλειες αὐτῆς εἶχε κατασκευασθῆν· πρὸ πολλοῦ ὡς σημαντικὴν τῆς „σκέπτης“ (γερμ. Schutz). Εἰς τοιούτας ἀμηχανίας τί πράττει δὲ Σλάιερ; σπρέφεται πρὸς τὸ ἀμέσως, ἐπόμενον φωνῆν καὶ κατασκευάζει τὴν λέξιν jil· ἀλλὰ διστυχῶς καὶ αὐτῆς εὐρίσκεται ἀπὸ πολλοῦ ἐν τῷ λεξικῷ τοῦ Σλάιερ ὡς δηλωτικὴν τῆς „γνωμικός“. Ἐμπρὸς λοιπὸν μετὰ δάρρους! Ὁ Σλάιερ προσφεύγει ἡδη πρὸς τὸν πλησιέστατον γείτονα τοῦ l, τὸ m, καὶ οὔτω τὸ jil ἔγεινε jím. Οὔτω δρκεῖ ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ πρὸς τὸ γελόσιον ἐν μόνον βῆμα. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, διὰ τοῦ γλωσσιοῦ τούτου τεχνάσματος, τὸ φαλίδι δονομάζεται jím ἀπὸ περάτων ἔως περάτων τῆς οἰκουμένης, πανταχοῦ ἔνθα δ ἡλιος φωτίζει ἔνα βολαπυκιστήν. Μετὰ τὸ δεῖγμα τοῦτο ἐν τοῦ ἐργαστηρίου τῶν βολαπυκιστῶν, πᾶς ἀνθρωπός, ἔχων καὶ τὴν ἐλαχίστην λέσχα περὶ τῶν φυσικῶν νόμων τῶν διεπόντων τὴν γλώσσαν, τὴν μυστηριώδη ταύτην ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνθρωπίου πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ ὅργανισμού, θαυμάζει καὶ ἐκπλήττεται βλέπων διὰ εὐρίσκονται εἰσέτι ἄνθρωποι εὐπαίδευτοι ἀσχολούμενοι μετὰ σπουδαίτητος καὶ ζήλου περὶ τοιούτου εἰδούς ἐφευρήματα.

Προφυλακτικὸν μέσον ἀπὸ τῆς διὰ μυκήτων δηλητηριάσεως. Οἱ μύκητες εἴτε ἀμανίται (μανιτάρια) εἴναι ὡς γνωστὸν δηρεπτικωτάτη φυτικὴ τροφή, ἐπειδὴ δύμως μεταξὺ αὐτῶν διάρροχουσι καὶ πολλοὶ δηλητηριώδεις, οἵτινες δυσκολώτατα δύνανται νὰ διακριθῶσιν ἀπὸ τῶν μη τοιούτων, πολλοὶ ἀνθρωποὶ φρονίμως σκεπτόμενοι ἀπέχονται ἐντελῶς τῆς ἐπικινδύνου ταύτης τροφῆς. Ἐν Γερμανίᾳ αἱ διὰ μανιτῶν δηλητηριάσεις εἴναι συχνόταται, ἐσχάτως δὲ μάλιστα ἐν Μονάχῳ μία δλοκληρος οἰκογένεια συνισταμένη ἔξι δικτύων ἀποστολῶν ἐδηλητηριάσθη διὰ τοιούτων μυκήτων καὶ ἀπέθανε μὲ δύσηνηρότατον θάνατον. Καὶ δύμως ὑπάρχει ἀπλούστατον καὶ δεσφαλέστατον μέσον, δι’ οὐ δυνάμεθα νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς δηλητηριάσεως. Τὸ μέσον τοῦτο συνίσταται εἰς τὸ νὰ χύνωμεν τὸ πρῶτο χερό, εἰς τὸ διόπτην ἐβρασαν οἱ ἀμανίται. Τὸ προφυλακτικὸν τοῦτο μέσον εἴναι λίστας εἰς τὰς πλείστους γνωστόν, ἀλλὰ πολλοὶ μυκητοφάγοι νομίζουσιν διὰ τῆς ἐνεγράφησεως τοῦ πρώτου διάσθητον παραβλάπτεται ή ἐλαττοῦσται ή ἀρραβωτικὴ γεύσης τοῦ φυτοῦ τούτου. Ἐνῷ ἀκριβῶς τὸ ἐναντίον συμβαίνει· διότι πᾶσαι αἱ ἀκαδαρπάσιαι καὶ ἡ χωματώδης δύση τῶν αμανίτων ἀφανίζονται, ή δὲ ἀρραβωτώδης αὐτῶν γεύσης οὐ μόνον δὲν ἐλαττοῦσται ἀλλὰ καὶ ἐπιτείνεται, τὸ δὲ σπουδαῖτατον πᾶσα διανατηρότατον παραβλάπτεται ή ἐλαττοῦσται ή ἀδύνατος. Εἰς τὰ νότια μέρη τῆς Σουηδίας καὶ οὖν ἐν Φινλανδίᾳ τὸ μέσον τοῦτο εἴναι ἀπὸ πολλοῦ γνωστόν, καὶ ἐφαρμόζεται πάντοτε. Οἱ μύκητες καὶ οἱ ἀμανίται ἔνεκα τῆς καλῆς των γεύσεως, τῆς δηρεπτικῆς των αἵξιας καὶ τῆς εὐθηγίας των εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης εἴναι οὐσιωδεστάτη τροφὴ τοῦ λαοῦ, ήτις τότε μόνον δὲν γενικευθῇ διαταύθησιν εὐρέθωσιν ἀσφαλέστατα προφυλακτικά μέσα ἀπὸ τῆς ἐξ αὐτῶν δηλητηριάσεως. Τὸ δὲ ἀσφαλέστατον καὶ ἀπλούστατον τῶν μέχρι τοῦτο τοιούτου μέσων εἴναι τὸ διαταύθησιν εὐρέθωσιν.